

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Art. II. Quando sufficiat confeßio integra formaliter?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

d. 16. / 2. n. 79. & 92. suadetque id ut securius. v. Dra. p. 3. t. 4. R. 60. & 107. Si verò peccatum confessus est, ut certum, & postea de eo dubitet, an fecerit, non tenetur iterum confiteri, ut dubium. *Lug. Tamb. de exped. conf. l. 1. ca. 1.* qui idem censent, etsi postmodum certò comperiat se non fecisse. Monent autem *Suar. & Tamb. l. c.* si quis sola peccata dubia confiteatur, monendum, ut addat aliquod certum ex alijs confessis. Quod si id haberi non possit, absolvendum sub conditione.

ARTICULUS II.

Quando sufficiat confessio integra formaliter?

Resp. Etsi ad hoc Sacramentum requiratur semper aliqua confessio, non tamen semper opus est, ut ea sit integra materialiter, modo sit talis formaliter, seu moraliter, id est, quantum moraliter loquendo hic & nunc potest fieri; etsi postea debeas, si possis, supplere defectum, non statim, sed quando rursus confiteri obligaberis, aut voles. Porro quando talis confessio sufficiat, sequentes regulæ docent.

Prima. Quandoquocumque quis ad materialiter integrè confitendum physicè est impotens, sufficit integritas formalis: quia præceptum divinum non obligat ad impossibile. Unde possunt in sequentibus casibus absolvi, 21. Mutus, etsi unum tantum vel alterum peccatum per nutus significaverit: nisi tamen scripto possit confessario exhibere: ad

E e s

quod

quod tunc eum teneri probabilius est, ut commu-
 niter docetur, contra *Caj. Nav.* & alios. 2. *Surdus*,
 qui non potest omnia explicare. *Laym. l. 5. t. 6. c. 17.*
 8. 3. Ignarus idiomae tempore præcepti vel ab-
 terius necessitatis, etsi non integrè intelligatur, si
 neque confessarius linguæ gnarus, neq; interpretis
 haberi possit; imò etsi adsit interpretis: nõ enim te-
 netur per eum confiteri, ut docet *Suar. Vsq. Dian.*
 nisi fortè in periculo mortis, in quo aliqua minor
 cõfiteri sufficet. *C. Lug. d. 25. n. 61.* 4. Moribundus
 usu linguæ subito destitutus, si petat absolvi, ac
 det signa doloris, vel antè dederit coram aliis, mo-
 do id fecerit in ordine ad Sacramentum, quod de
 quovis in eo statu præsumendum videtur. Quo
 casu, si (saltem coram ipso infirmo) sive ab uno,
 sive pluribus, mediatis, vel immediatis testibus
 detur testimonium, Sacerdotem non tantum posse,
 sed probabiliter etiam teneri absolvi, (saltem
 sub conditione) docet *Dian. & C. Lugo, d. 18. n. 84.*
Et c. ex multis aliis. Item *Bonac.* citans declar-
 ationem Cardinalium pro se; & *Prap. q. 4. d. 1. s. 1.*
Et c. eò quòd sic & ægri necessitati, & reverentia
 Sacramenti consulatur. Dixi saltem quia *Tam-
 bur. l. 2. exped. conf.* citans *Cõn. Prap.* & *Lugo* docet,
 posse & debere absolvi absolutè, etsi sit absens,
 qui de signo coram se dato testatus fuit. Demique
 si nullum signum dederit, nullo modo absolven-
 dus est, cum actus judicialis non exerceatur, nisi
 præcellerit accusatio: licet enim recentiores qui-
 dam, ut *Tambur. de exped. conf. l. 2. cap. 10.* citans
Homo bonum & Mofes Item *Phil. Servius in ami-
 co fidele, p. 3. cap. 1. Ant. de lit. Barth. de S. Faust. Et c.*

censeant posse, imò debere absolvi sub conditio-
 ne, dummodò aliàs probè & Christianè vixerit,
 cò quòd præsumi possit interius elicuisse contriti-
 onem, idque *Dia p. 4. t. 4. R. 92. & p. 9. t. 6. R. 20. ex*
aliis 12. iudicet probabile; ab aliis tamen meritò
 rejicitur, ut *Suar. Vasq. Còn. Mercer. Lugo, d. 17. s. 3.*
Malder &c. ipsoque *Diana l.c. & aliis. 12.* apud
Aversam; quia deest omnis externa confessio,
 quam esse partem essentialè hujus Sacramenti,
 constat ex *Trident. sess. 14. can. 9.* & ex nullo si-
 gno rationabiliter præsumi potest, ut suppnò.
Lugo, l.c. Averfam. q. 10. s. 18. ubi notat absolu-
 tionem, quæ iis, qui inscripti sunt in Societatem
 Rosarii, solet in infirmitate impendi sine omni
 confessione, non dari tanquam sacramentalem,
 nec in ordine ad conficiendum Sacramentum, sed
 ad indulgentiam, & remissionem pœnæ conse-
 quendam.

Secunda. Quando vel pœnitenti, vel confes-
 sario imminet periculum vitæ, quod nec illum
 integrè confiteri, nec hunc audire patiatur, suf-
 ficat integritàs formalis. Ratio; quia tunc materi-
 alis non est possibilis moraliter: quod valet fe-
 quentibus casibus.

1. Si pœnitens, v. g. infirmus, uno, altero ve pec-
 cato dicto deficiat, vel sit grave periculum ne de-
 ficiat.

2. Si infirmus volens confiteri, dum ei fertur
 viaticum, deprehendatur multas confessiones fe-
 cisse invalidas, & gravitas morbi non patiatur di-
 lationem absolutionis. *Gran. Zambr. Dian. p. 5. t.*
3. R. 57.

3 Si ipse Sacerdos in periculo constitutus, videatur ante moriturus, quam pœnitens absolvatur.

4. Si tempore pestis, prudentum iudicio mortaliter certum periculum sit, ne confessarius inficiatur, qui si tamen totam audire velit, tenebitur eam pœnitens.

5. Si immineat confictus, vel sit multitudo moribundorum, v. g. in naufragio, nec possint omnes audiri. In quo casu possent etiam omnes simul, ab uno peccato, quod minus infamat, (vel etiam secundum quosdam, si aliter fieri non possit, dicendo in genere se esse peccatores) absolvi dicendo: *Ego vos absolvo, &c. v. Sa. V. Absolutio, & C. de sacr. d. 7. dub. 9.*

Tertia. Quando ex confessione certi peccati, et circumstantiæ, timetur meritò grave damnum proprium, vel alienum, sive confessari, sive alterius, corporale vel spirituale, potest id reticeri. Ratio, quia præceptum divinum de integritate, non obligat cum tanto incommodo, quod tantum se posse, ut peccares confitendo, v. g. 1. Si Sacerdos certum peccatum sit revelaturus, (intelligitur cum *Côn. C. Lugo, d. 26. n. 217.* quod pœnitens se non teneatur revelare.) 2. Si sciat v. g. mulier, ex certo peccato sibi, vel confessario fore periculum ruinæ. 3. Si pœnitenti inde immineat grave damnum, vel periculum vitæ vel fame. In his tamen casibus videtur requiri necessitas confitendi, v. g. ob communionem annuam, vel si longo tempore alioqui esset differenda. *v. Fill t. 27. ca. 6. C. Lugo, l. c.* Ubi monet, talia damna aut pericula non facile fingenda esse; & quidem in Religioso vix posse locum habere, Quar.

Quarta. Si quis aliquod peccatum, vel circumstantiam non possit confiteri sine violatione sigilli, v. g. si invalidè absolviſſes ſimoniacum, nec poſſes confiteri, niſi illi, qui facilè inde poſſet conſpicere, quisnam ille eſſet.

Ex omnibus ſuprà dictis ſequitur, excuſari etiam ſequentes ab integritate materiali. 1. Qui habent caſum reſervatum, de quo *infra* & *Laym. l. 5. c. 12.* 2. Scrupuloſum, qui perpetuò angitur de obliſis. 3. Quem Sacerdos abſolvit ante finem, nolens omnia audire, ut habet *Bon. hic.* 4. Quem fallit memoria, ita ut dicat, ſe ſcire in genere, quod peccaverit mortaliter, non occurrere autem ſpeciem peccati; etſi tunc veniale aliquod addere ſit conſultum. Ita *Con. & Laym. l. c.* contra *Sotum & Medin.* 5. Eum, qui extreme rudis, vel ſimplex dicit ſe dolere de peccatis, nullum tamen in ſpecie, ne veniale quidem ſciat dicere: qui etſi ſpeculativè loquendo poſſet abſolvi, practicè tamen non expedit, ſed data benedictione permittatur communicare. Ita *Laym l. c.* 6. Qui aliquod peccatum non poteſt confiteri, ſine complicitis infamatione, v. g. ſi peccaſſes cum matre, vel ſore, quam confellarius noſſet, (tunc enim ſi alium confellarium non poteſt habere, quem aliàs adire tenereris) ſufficeret, imò deberet dici, quod animo cum ea, vel in genere, cum aliqua fornicationem, vel inceſtum commiſiſſes, reticendo gradum primum, vel ſecundum, quoad licebit ſine manifeſtatione complicitis cum propoſito conſitendi integre Sacerdoti alteri, proxima occasione. Ita probabiliter *Navar. c. 7. Ban. Con. Valent. Prapof. hic*

dub. 6. Gamaz. &c. Ratio est, quia quando duo præcepta divina concurrunt, naturale & positivum, quæ simul servari non possunt, præferendum est naturale; quia strictius obligat. Et si probabilius contrarium doceant *Fill. Suar. Vsq. l. 1. c. 1. Lugo, a. 16. num. 394. Hur. Cón. & alii commun.* Unde talis saltem non tenebitur tacere id peccatum, ne complicem infamet, nisi commodè possit; (quod *C. Lugo* extendit etiam ad non complicem, sine cujus manifestatione peccatum explicari non potest) ideoque confessario curandum, ne nominentur personæ, nisi ad pœnitentis directionem opus esset; tunc enim infamia ista non tanti æstimatur, eamque sibi imputet, qui peccavit. Conferendum tamen est commodum directionis, cum infamia. Ratio supra dictorum omnium, quia in his casibus moraliter non potest fieri confessio materialiter integra. *Laym. c. 8. Fagund. p. 1. c. 3. v. Dian. p. 3. l. 4. c. 64. & 131. & p. 1. t. 7. R. 40. Less. l. 2. c. 11. d. 1. Tamb. de exped. conf. l. 2. c. 9. §. 2.* ubi docet probabile esse, quod talis pœnitens propter solam consolationem, quam sentit ab amico vel doctorum Confessario, possit ei confiteri, et si alium habere possit.

